

Küresel Ekonomik Yönetişimde G-20 ve Türkiye

Süheyb AYZAZ*

2008 yılında ABD konut piyasasından kaynaklanan ve küresel ölçekte etkili olan finansal kriz, uluslararası ekonomik ve parasal düzende Bretton Woods kuruluşlarının ve G-8'in yetersiz kaldığını göstermiştir. Küresel finansal kriz, dünya ekonomisinin tasarımı başta aktör konumundaki Washington'ı bu dönemde yeni arayışlara sevk etmiştir. Bu kapsamda ABD ve Kanada, krizin etkilerinin daha iyi yönetilebilmesi amacıyla G-20 platformunu daha etkin kılmaya yönelik bir girişimde bulunmuştur. Böylece G-20'nin G-8 benzeri bir yapıya dönüştürülerek başta finansal kriz olmak üzere küresel ölçekli problemlere çözüm geliştirebilecek etkinliğe kavuşturulması amaçlanmıştır.

G-20, 1994'te yaşanan Meksika Peso krizi, 1997'deki Asya krizi ve 1998'deki Rusya krizinin ardından uluslararası sistemdeki etkili devletlerin maliye bakanlarının ve merkez bankası başkanlarının bir araya gelebileceği bir forum olarak ABD ve Kanada öncülüğünde 1999 yılında kurulmuştur. G-20'nin tesisi ile küresel ekonomik ve mali istikrarın sağlanması ve teşvik edilmesi için bir tartışma ortamı sağlanması hedeflenmiştir.¹ G-20 toplantılarının bu hedef doğrultusunda uluslararası finansal sistemi düzenlemeye yönelik bir yapının geliştirilmesine zemin hazırladığı gözlemlenmektedir.

G-20'nin kuruluş sürecinde, Kanadalı Maliye Bakanı Paul Martin'in G-7'nin gelişmekte olan ülkelerin katılımıyla genişletilmesi gerektiği yönündeki yaklaşımı etkili olmuş, küresel ekonomik yönetişimi icra edebilecek bir platform ihtiyacı öne çıkmıştır. G-20, G-8 gibi sadece ekonomik büyüklüğe bağlı olarak oluşturulmamış, uluslararası sistemde ağırlığı giderek artan yükselen piyasa ekonomilerinin temsil edildiği daha geniş bir platform olarak tasarlanmıştır. Nitekim en büyük 20 ekonomi arasında yer almayan bazı devletlerin gruba dâhil edilmesi, bu devletlerin yükselen piyasa ekonomileri olarak küresel ekonomik yönetişimde daha işlevsel bir konum kazanabileceğine işaret etmektedir.

*Araştırma Asistanı, Bilge Adamlar Stratejik Araştırmalar Merkezi

¹ G-20 Kapsamında Yürütülen Çalışmalar, Ekonomi Bakanlığı, www.ekonomi.gov.tr/index.cfm?sayfa=C63CA9B7-0453-3CA6..., Erişim Tarihi 15.08.2013

Küresel Yönetişim Kavramı ve G-20

G-20'nin devletlerin tek taraflı girişimleriyle çözülemeyecek küresel ekonomik çıkmazların yönetim ilkesinin işletilerek çözüme kavuşturulabileceği kanaatine dayandığı ifade edilebilir. Ancak bu dayanak noktası, G-20'ye davet edilen devletlerin seçiminde ABD'nin hegemonya kaygısının öne çıktığı gerçeğini değiştirmemektedir.

Küresel yönetim kavramı, küresel ölçekte problemlere yol açabilen krizlerin aşılabilmesi için önem arz etmektedir. Çok taraflı ve nispeten demokratik bir katılım sağlaması dolayısıyla G-20'nin, belirli üyelerin kendi çıkarlarını ve gündemlerini grubun genel vizyonuna dönüştürmesinin daha zor olduğu bir platform olduğu değerlendirilmektedir. Fakat G-20'nin bu niteliğinin devamı grup içinde yönetişimin işlevselliğini yitirmemesine bağlıdır. Bu kapsamda G-20, yönetişimin temel esasları olan şeffaflık, hesap verebilirlik, hukukun üstünlüğü, katılımcılık ve etkililik ilkelerine riayet edildiği ölçüde hedeflerine ulaşabilecektir. Aksi takdirde Bretton Woods kuruluşları gibi G-20 de ABD güdümünde bir platforma dönüşecek veya ABD, Çin ve Rusya gibi belirli ülkeler arasındaki rekabeti yansıtan bir forumdan öteye gidemeyecektir.

Küreselleşmenin ulaştığı düzey bir ülkede veya bölgede ortaya çıkan ekonomik krizlerin bütün dünyayı etkileyebilecek sonuçları tetikleyebileceğini göstermektedir. Bu sonuçların ise devletlerin yönetim anlayışı çerçevesine birlikte hareket etmesiyle çözüme kavuşturulabileceği ifade edilebilir. Zira uluslararası piyasa düzeni ve finansal sistem ancak devletlerin yönetim ilkelerine riayet etmesi ile sağlıklı bir şekilde işleyebilir. Şeffaflığın, hesap verebilirliğin ve hukukun üstünlüğünün sağlanması ile ekonomik krizlerin en büyük sebeplerinden olan aşırı risk alımları ve fahiş fiyatların önüne geçilebilir. Bu yönetim ilkelerine riayet aynı zamanda ekonomik aktörlerin kendilerini denetlemesini de mümkün kılacaktır.

Yönetişimin katılımcılık ve etkililik ilkeleri ise G-7 veya (daha sonra Rusya'nın da dâhil edilmesiyle) G-8'e nazaran G-20'ye küresel ekonomik yönetişimde daha işlevsel bir konum kazandırabilir. Genel olarak uluslararası teşkilatlarda katılımcılık ve etkililik birbirini zayıflatan ilkeler olarak görülse de küresel ekonominin yönetiminde bu iki ilkenin birlikte işletilmesi elzemdir. Sadece gelişmiş ülkelerin temsil edildiği küçük bir devletler grubu içinde küresel ekonominin yönetişimi mümkün olmadığı gibi, böyle bir grubun çözüm üretebilecek ve çözüm sürecini yönetebilecek düzeyde etkili olması da oldukça zordur. G-20'nin mevcut kompozisyonunun ise katılımcılık ve etkililik ilkelerinin birlikte işlerlik kazanabileceği bir platform meydana getirdiği ifade edilebilir. Nitekim bu iki ilkenin son finansal krize karşı gerçekleştirilen veya tasarlanan reformlara da yön verdiği gözlenmektedir.

G-20, dünyadaki büyük ekonomilerin ve bölgesel ölçekte etkili ekonomilere sahip devletlerin bir araya gelmesiyle temsil niteliği daha yüksek ve çok sesli bir platform halini almıştır. G-20, G-8 ülkelerinin halletmekte yetersiz kaldığı problemlere çözüm üretebilecek çok taraflı bir mekanizma olarak öne çıkmıştır. Çin, Hindistan ve Brezilya gibi hem ekonomik büyüklükleri ile dünya sıralamasında

ilk sıralarda yer alan, hem de Batılı bakış açısından farklı yaklaşımlara sahip olan bu ülkelerin katılımı G-20'ye geniş bir vizyon sağlamıştır. Böylece G-20 daha yüksek temsil oranı ve çeşitliliğe sahip bir platform olarak küresel ekonominin ve finansal sistemin yönetiminde en etkili aktör olma potansiyeline kavuşmuştur.

G-20'nin Kompozisyonu ve Temsil Niteliği

G-20 içerisinde; 9 gelişmiş ülke (G-8, Avustralya), 10 yükselen piyasa ekonomisi ve AB bulunmaktadır. Bu grup her ne kadar en büyük 20 ekonomi gibi bir algı oluştursa da G-20, ekonomik büyüklüğün yanında uluslararası sistemdeki etkinlik ve bölgesel güç olma gibi diğer faktörler gözeticiler tarafından oluşturulmuştur. En büyük 20 ekonomi içinde olan İspanya ve Hollanda G-20 içinde yer almazken Güney Afrika ve Suudi Arabistan'ın gruba dâhil edilmesi bu durumun göstergesidir. 10 yükselen piyasa ekonomisi, basit bir gruplama şeklinde 3 Asya ülkesi (Çin, Güney Kore ve Hindistan), 3 Müslüman çoğunluklu ülke (Endonezya, Suudi Arabistan ve Türkiye), 3 Latin Amerika ülkesi (Arjantin, Brezilya ve Meksika) ve Güney Afrika Cumhuriyeti'nden oluşmaktadır.²

G-20 ülkeleri dünyadaki toplam gelirin yaklaşık %90'ını, toplam uluslararası ticaretin %80'ini ve toplam nüfusun %70'ini karşılamaktadır. G-20 ülkeleri dünyadaki toplam karbondioksit salınımının %84'ünden sorumludur. Buna karşılık G-8 ülkeleri toplam gelirin yaklaşık %50'sine, toplam uluslararası ticaretin %45'ine ve toplam dünya nüfusunun %13'üne sahiptir. G-8 ülkeleri toplam karbondioksit salınımının ise %40'ından sorumludur.³ Bu veriler, G-20'nin ekonomik ve demografik açılardan daha yüksek bir temsil imkânı sağladığını, küresel ekonomik yönetiminde daha etkili olabileceğini ve iklim değişimi meselesinde daha kapsayıcı çözümler üretebileceğini göstermektedir.

G-20'nin diğer uluslararası teşkilatlarla etkileşimi platformun temsil niteliğine katkı sağlamaktadır. AB, G-20 üyeleri arasındadır ve platformda yer almayan AB ülkelerinin dolaylı temsilcisi konumundadır. IMF ve Dünya Bankası 2001'den itibaren G-20 toplantılarına düzenli olarak katılmaya başlamıştır. G-20 toplantılarının zirveye dönüştürüldüğü 2008'den itibaren platforma Birleşmiş Milletler de dâhil edilmiştir ve giderek daha çok devletlerarası teşkilat zirvelere katılmaya başlamıştır. G-20 platformunun, yapısı değiştirilemeyen ve beş daimi üye denetimindeki BM Güvenlik Konseyi'ne alternatif oluşturabileceği yönünde de değerlendirmeler vardır. Toronto Üniversitesi bünyesindeki G8/G20 Araştırma Grubu Başkanı John Kirton bu değerlendirmelerin Güvenlik Konseyi'nde daimi üyelik talepleri kabul edilmeyen Japonya, Almanya, Hindistan ve Brezilya'nın G-20 platformuna eşit üyeler statüsünde katılması ile ilgili olabileceğini ifade etmektedir.⁴

² Colin I. Bradford Jr. ve Johannes F. Linn, "The G20 Summit - Its Significance for World and for Turkey," Uluslararası Ekonomik Sorunlar Dergisi Krize Özel Sayısı, 61, <http://www.mfa.gov.tr/data/Kutuphane/yayinlar/EkonomikSorunlarDergisi/EconomicCrisis/johannesflinn.pdf>

³ <http://www.g8.utoronto.ca/evaluations/factsheet/index.html>

⁴ John Kirton, "The G20 and the Broader Multilateral Reform," FRIDE, Policy Brief, Eylül 2010, http://www.fride.org/download/PB_G20_2_eng_The_G20_and_broader_multilateral_reform.pdf

G-20 toplantıları ilk aşamada salt ekonomik sorunların çözümüne yönelik gerçekleştirilirken süreç içinde diğer uluslararası problemlerin çözümüne de katkı sağlamaya çalışan bir platforma dönüşmeye başlamıştır. Bu gelişme G-20'nin dünya siyasetinde daha önemli bir konuma terfi etmesini sağlamış, G-20 toplantılarının ve zirvelerinin muhtevası uluslararası ölçekte ağırlık kazanmıştır. Böylece başta Türkiye, Çin ve Hindistan olmak üzere yükselen piyasa ekonomileri nezdinde G-20'nin önemi belirgin biçimde artmıştır.

G-20 ve Türkiye

G-20 üyelerinin belirlenmesinde ekonomik büyüklüğün yanında uluslararası sistemdeki ağırlığın da temel alınması Türkiye'nin platforma dâhil edilmesine imkân tanımıştır. 1999'da en büyük 20 ekonomi içinde olmamasına rağmen Türkiye'nin gruba davet edilmesi bunu göstermektedir. Ancak Türkiye'nin yükselen bir piyasa ekonomisi olmasının yanında Avrupa-Atlantik kurumlarıyla entegre bir devlet olmasının da bu kararda etkili olduğu ifade edilebilir.

2001 krizi sonrası dönemde ekonomin toparlanması ve istikrarlı bir kalkınma trendi yakalaması Türkiye'ye, Afro-Avrasya'nın ortasında önemli bir ekonomik ağırlık merkezi statüsü kazandırmıştır. Aynı dönemde dış politikada artan etkinlik ve farklı bölgelerde eşzamanlı yürütülen yoğun diplomasi ise Türkiye'nin bölgesel güç konumunu belirginleştirmiştir. 2009-2010 döneminde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde geçici üye olarak yer alan Türkiye, 2012'de vekil statüsünde, 2014'te ise direktör olarak IMF İcra Direktörleri Kurulu'na girmeye hak kazanmıştır. Bu gelişmeler Türkiye'nin G-20 içindeki varlığını güçlendirmiş, grubun gündemine katkı yapan ve kendi gündem önceliklerini platformun gündemine dâhil etmeye çalışan bir aktöre dönüşmesine olanak sağlamıştır. Böylece Türkiye küresel ekonominin yönetiminde sınırlı da olsa etki sahibi bir aktör konumuna terfi edebileceği bir süreci başlatmıştır.

2008'de başlayan küresel finansal krizle birlikte küresel ekonomide temayüz eden değişim sürecinde Türkiye'nin rolü önem kazanmaktadır. ABD'de ve Avrupa ülkelerinde krizin etkileri devam ederken ve dünya ekonomisinin ağırlık merkezi doğuya doğru kayarken Türkiye, yeni şartlara uyum sağlamaya başlamıştır. Afrika ve Latin Amerika'ya açılmaya çalışan, Orta Doğu ülkeleriyle ekonomik entegrasyon modelleri geliştiren Türkiye'nin bu dönemde ticaret devleti özelliği kazanmaya başladığı gözlemlenmiştir. İhracat pazarlarının çeşitlendirilerek krizin etkilerinin azaltılması bu kapsamda nispeten başarılı bir intibak sağlamıştır. 2002-2012 döneminde Türkiye'nin toplam ihracatı içinde AB ülkelerine ihracatın oranı %56'dan %38'e düşerken, Yakın ve Orta Doğu'ya gerçekleştirilen ihracatın oranının %9,5'ten %28 seviyesine, diğer Asya ülkelerine %5 civarından %7'ye, Latin Amerika ülkelerine %0,8'den %2'ye, Afrika'ya ise %4,7'den %8,7 düzeyine yükselmesi bu nispi başarının göstergesidir.⁵

Türkiye gelişen ekonomisiyle ve dünya siyasetinde artan ağırlığıyla birlikte G-20'deki konumunu güçlendirmek ve küresel ekonomik yönetişimde söz sahibi olmak için çaba sarf etmektedir. Uluslararası teşkilatlardaki statüsünü yükselt-

⁵ Bradford ve Linn, "The G20 Summit - Its Significance for World and for Turkey", 62

meye çalışan ve çevresindeki ihtilaf alanlarında arabuluculuk girişimlerinde bulunan Türkiye, merkezin kurallarına uyan çevre rolünü geride bırakmayı⁶ ve kriz sonrası küresel ekonomide “düzen kurucu” role sahip olmayı amaçlamaktadır.⁷ Türkiye bu amaç doğrultusunda G-20 için daimi bir sekreteryaya kurulması fikrini desteklemekte, bu sekreteryaya ev sahipliği yapmak istemektedir.⁸ Bu açıdan Türkiye’nin 2015 yılındaki G-20 zirvesine ev sahipliği yapması ve dönem başkanlığını devralacak olması önemli bir gelişmedir. Türkiye halihazırda dünyanın 16., Avrupa’nın 6. büyük ekonomisidir. 2023’te en büyük 10 ekonomi arasına girme hedefinin gerçekleşmesi durumunda ise Türkiye, gerek G-20 platformunda gerekse küresel ekonomik yönetiminde daha etkili bir aktöre dönüşecektir.

G-20’de söz sahibi ve küresel ekonomik yönetiminde etkili bir Türkiye hedefinin, ekonomideki mevcut yapısal sorunlar göz önünde bulundurulduğunda kolay olmadığı değerlendirilmektedir. Türkiye’de nitelikli işgücü sağlayan mesleki eğitim ve işgücünde verimlilik problemi aşılmış değildir. Kadınların ekonomideki katılımı oldukça düşüktür. Başta lüks tüketim vergileri olmak üzere vergilendirme sisteminde ciddi problemler vardır. Kayıt dışı ekonomi sorunu çözüme kavuşturulamamıştır. Sanayi üretimi ve ihracat büyük ölçüde ithal ara girdilere bağlı gelişmektedir ve ihracatta katma değeri yüksek ileri teknoloji ihtiva eden ürünler oldukça küçük bir paya sahiptir. Türkiye’nin dünyada mal satmadığı sadece birkaç ülke kalmışsa da, başta Çin, Hindistan ve ABD olmak üzere dünyanın en büyük nüfuslu ülkelerindeki pazarlara açılım sağlanamamıştır. Türkiye, açılabilirdiği pazarlarda da karşılıklı bağımlılığı sağlayabilecek stratejik sektörlerden ziyade düşük katma değerli sektörlerde varlık gösterebilmektedir. Bütün bu eksiklikler ekonominin kırılgan seyretmesine yol açmakta, Türkiye’nin küresel ekonomik yönetimindeki “düzen kurucu” idealini zora sokmaktadır.

Türkiye’nin G-20 Platformuna Katılımı ve Talepleri

G-20 zirvelerinde dört farklı temsil seviyesinde toplantılar gerçekleştirilmektedir: liderler zirvesi, maliye bakanları toplantıları, “şerpa” toplantıları (the sherpa meetings) ve maliye bakan yardımcılarının toplantıları. Türkiye G-20 liderler zirvesinde Başbakan tarafından temsil edilmektedir. Maliye bakanları toplantılarında Türkiye’yi Ekonomi Bakanı temsil etmektedir. “Şerpa” ise Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık veya Dışişleri Bakanlığı tarafından belirlenen bir temsilci olabilmektedir. Türkiye maliye bakan yardımcılarının toplantılarına ise Hazine Müsteşarı ile katılmaktadır. Diğer G-20 üyelerinde olduğu gibi toplantılara Türkiye’den şerpa statüsüyle katılan yetkililer, zirvedeki kalkınma, enerji ve iklim gibi grup gündeminde yer alan veya almayan konularda ülke liderlerinin temsilciliğini yapmakta, bu konularla ilgili gerekli koordinasyonu yürütmektedir. Finansal ve mali konularda ise Türkiye’yi Ekonomi Bakanı ve Hazine Müsteşarı temsil etmektedir.⁹

⁶ Ziya Öniş, “Multiple Faces of the ‘New’ Turkish Foreign Policy: Underlying Dynamics and a Critique,” *Insight Turkey*, Cilt 13 Sayı 1 (2011): 55.

⁷ Bradford ve Linn, “The G20 Summit – Its Significance for World and for Turkey”, sf.64.

⁸ Dries Lesage ve Yusuf Kaçar, “Turkey’s Profiler in the G-20: Emerging Economy, Middle Power and Bridge-Builder,” *Studia Diplomatica* Cilt 63 Sayı 2 (2010): 138.

⁹ A.g.e., sf. 127.

Türkiye, G-20 toplantılarını düzenli biçimde takip etmekte, platform kapsamında düzenlenen her düzeydeki toplantıya iştirak etmektedir. G-20'nin meşruiyetine ve temsil gücüne inanan Türkiye, platform toplantılarında büyük ölçüde ana akım konularla ilgilenmekle birlikte öncelik verdiği bazı konuları da gündeme getirebilmektedir. Türkiye, G-20 toplantılarının ana gündem maddelerinden biri olan Bretton Woods kuruluşlarında reform çalışmalarını desteklemekte, kredi derecelendirme kuruluşlarına bağımlılığı azaltacak yeni düzenlemeler yapılması gerektiğini savunmakta ve platformun en az gelişmiş ülkeler için nasıl daha faydalı olabileceği yönünde çalışmalar yürütmektedir.

Türkiye'nin G-20 toplantılarında ilgilendiği konular güçlü ve sürdürülebilir bir büyüme çerçevesinin oluşturulması, uluslararası finansal sistemin yönetişimi, finansal sektör düzenlemeleri, enerji ve emtia piyasaları, afet riski yönetimi, uluslararası ticarete korumacılıktan kaçınma, yolsuzluk, kara para aklama ve terörizmin finansmanı ile mücadele ve kalkınma olarak ifade edilebilir. Türk yetkililerin son dönemdeki zirvelerde öne çıkardığı konular ise; uluslararası ticarete korumacılık alanında üye devletlerin söylem-eylem çelişkisi, gelişmiş ülkelerde alınan kararların gelişmekte olan ülkelere etkileri, geleceğe yönelik uzun vadeli mali politikalar, insan odaklı ve kapsayıcı kalkınma ve G-20 ülkeleri arasında yakın işbirliği ve koordinasyon ihtiyacı olarak sıralanabilir.

2015 Zirvesi: Türkiye Nasıl Hareket Etmelidir?

Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, 2013'teki St. Petersburg zirvesi öncesinde ABD'deki Uluslararası Finans Enstitüsü'nde (IIF) katıldığı bir oturumda Türkiye'nin 2015'teki zirve için gerekli hazırlıklara başladığını açıklamıştır. Babacan, Türkiye'nin G-20 toplantılarında ana akım konularla ilgilenmeye devam edeceğini, G-20'nin diğer ülkelere açılım faaliyetlerine ve en az gelişmiş ülkelerle etkileşime girmesine destek verdiğini ve platformun küresel konularda nasıl daha güçlü bir duruş sergileyebileceğine odaklandığını ifade etmiştir. Ekonomi Bakanlığı tarafından yayımlanan "G-20 Kapsamında Yürütülen Çalışmalar" başlıklı bilgi notunda ise Türkiye'nin 2015 dönem başkanlığı için Meksika ve Rusya zirvelerinde elde edilen sonuçlar üzerine inşa edilebilecek çalışmalar üzerinde durduğu belirtilmektedir. Aynı metinde Türkiye'nin dönem başkanlığında çok taraflı ticaret ve yatırımın küresel kalkınma ve istihdama katkısı konusunun gündemde tutulmasının faydalı olduğu ifade edilmektedir.¹⁰

Türkiye, bu ana akım konularla ilgili çalışmalar dışında 2015'teki zirveye doğru bazı somut hedeflere yönelik bir program hazırlamalı, zirvede bütün toplantı düzeylerinde bütünlük içinde bu programı gerçekleştirmeye yönelik hareket etmelidir.

Türkiye, G-20 içinde temsil edilmeyen en az gelişmiş devletlerin sesi olmalı, bu devletlerle G-20 ülkelerinin bir araya gelmesi yönündeki çalışmalarını sürdürmelidir. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu da ilki 2012'deki Meksika zirvesinde yapılan G-20 Dışişleri Bakanları Gayriresmî Toplantısında G-20 ülkeleri ile en

¹⁰ G-20 Kapsamında Yürütülen Çalışmalar, Ekonomi Bakanlığı.

az gelişmiş ülkeleri bir araya getirecek bir mekanizma teklifinde bulunmuştur. Türkiye, en az gelişmiş devletlerin kaygı ve taleplerinin platformun gündeminde kalması için çaba göstermeli, bu devletlere sağlanan kalkınma yardımlarında koordinasyon merkezi haline gelmelidir. 2015'teki zirvede en az gelişmiş ülkelerle G-20 ülkelerini buluşturabilecek bir toplantı formülü geliştirilebilir ve G-20 platformunda bu ülkelerin Türkiye tarafından temsil edilmesine olanak tanıyacak bir uygulama başlatılması teklif edilebilir.

Türkiye, G-20'ye daimi sekretarya kurulması fikrini tekrar gündeme getirmeli ve bu sekretaryanın İstanbul'da kurulması için profesyonel bir teklif sunmalıdır. 2010'da dönemin Fransız Cumhurbaşkanı Sarkozy, platforma daimi bir sekretarya kurulması teklifinde bulunmuş, sekretarya için Paris'i önermiştir. Aynı dönemde Güney Kore'nin başkenti Seul'ün de daimi sekretaryaya ev sahibi olabileceği gündeme gelmiştir. Çin ve Brezilya daimi sekretarya fikrini desteklemekte, G-8'de yer alan İtalya ve Japonya ise bu fikre sıcak bakmamaktadır. Türkiye daimi sekretarya fikrini savunan üyelerle konuyu istişare ederek bu ülkelerin desteğini almaya, diğer üyelerin de kaygılarını dikkate alarak bu devletlerin karşı çıkmasını temin etmeye çalışabilir.